

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8. Fylke: Nord-Trøndelag.
 Tilleggsspørsmålnr. Herad: Leksvik.
 Emne: Beit og Brom. Bygdelag: Leksvik.
 Oppskr. av: P.A.Rosvold. Gard: Rosvold östre.
 (adresse): Leksvik. G.nr. 22. Br.nr. 1.

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Av egen erfaring.
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Beit som for har vært brukt mye her i Leksvik. Björkris og granbar. Einer (Eini) blev også brukt mye til sau og geit. Granbaret blev hakket fint og gitt til ku, og også til sauene. Min bestemor som kom til Rosvold i 1851 brukte å sette granbusker fast i saugrinda og så åt sauene både bar og bork.

Det var også dem som slo rösslyng og ga det til kuene i vårknipa. Granbaret måtte være fint og "Einin" frisk og grønn, gjerne med "Einiber" på, det trodde man var bra medisin mot "Vass-sött" hos sau og geit.

"Einin" blev hugget og opplagt i store hauger för snöen kom. Da blev den heimkjört og lagt opp atmed fjösdören. For å få isen av den, la man den först inn i (sau-og geitfjöset. Ingen brukte, såvidt jeg vet, å slippe dyrene ut, så de åt av beitet ute.

Jeg hadde gården fra 1912 til 1939, og jeg brukte i mange år "Eini" til sau og geit, men bar blev ikke brukt i almindelighet. At beitet måtte hugges i en bestemt tid kjenner jeg ikke noe til her i bygden.

Nu er det ikke noen som bruker beit til dyra her mere, men det kan bli tider da man igjen må ty til det. Ingen vet hvad fremtiden vil bringe oss.